

„Kako pa! Ti si bolnik, ki noče zdravnik, pa želi biti zdrav. Govôri no pametno!“

Irma je odgrnila Jelenino glavo in sedla na posteljo.

dekle! Še obleči se ne zna in v tla gleda kot šolarica.“

„Toda vedi, da so učenjaki tudi posebneži. In Podlesniku se bo navsezadnje zdela najfinejša dama in prav lahko se primeri, da bo Malči v kratkem nazivana: gospa doktorjeva.“

„To bi bilo že preneumno! Odkritosrčno ti povem, da mi ni nič za Podlesnika. Preečmeren je zame. Ali naslovček je pa vendar lep, in mož je nadarjen tudi in ugleden, služba mu je zagotovljena —: takih strahov pa Malči ne zasluži!“

„Torej posledica — ukane, ali ne?“

„Da, da, ukane, pa take, da prekosi va

Belgrad: Mesto v Topčideru, kjer so ubili kneza Mihajla.
Kraj zarote proti knezu Mihajlu.

„Saj vem, da te Podlesnik jezi, ker te je tako preziral.“

„Kaj Podlesnik! Tista Malči je vsega vzrok. Parkrat jokavo zapoje in misli, da bo vse vrelo za njo. Saj ni za družbo to

ž njim Zaglobo. Motto naj bode ta: Malči ga ne sme imeti, nama pa mora hlapčevati, dokler je tu! Potem naj gre, kamor mu drago, naj študira, kar hoče, in naj snubi, kakor ve in zna — samo pri Poljaku ne!“